

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 1 Medlem af Rigsretten (i Stedet for Steincke).

Valgt blev: *Ludvig Christensen.*

Dernæst foretoges:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Statstilskud til Ungdomsskoler og Aftenskoler, til hvilket Udvalg er henrust Forslag til Lov om Statstilskud til private Fortsættelsesskoler.

Valgt blev: *H. C. Andersen, Bækgaard, Ludvig Christensen, Marie Christensen, Henriette Crone, Ellinger, Johs. Hansen, Marie Hjelmer, Jepsen Christensen, H. P. Jensen, H. P. Johansen, Kr. Johansen, R. Nielsen, Elisa Petersen og S. Rasmussen.*

Endvidere foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Lov Nr. 242 af 6. Maj 1921 vedrørende den kommunale Beskatning i de sønderjydske Landsdele.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 50).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 55 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1921 vedtaget Udkast til Konvention angaaende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 2551).

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at der ikke fra min Side vil være noget til Hinder for, at ogsaa de to følgende paa Dagsordenen opførte Sager, nemlig Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende Konventioner, der omhandler Landarbejderes Forerings- og Organisationsret og en egentlig Hviledag i industrielle Virksomheder, omtales under Behandlingen af denne Sag.

Forslaget sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Der foreligger i Dag for det høje Ting tre Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende tre af den internationale Arbejdskonference i Genève vedtagne Konventionsudkast. Ifølge den højtærede Formands Tilladelse vil jeg forelægge dem alle tre samtidig. Forinden jeg gaar over til de enkelte Konventionsudkast, vil jeg imidlertid gerne henlede Opmærksomheden paa, at man tidligere fra Regeringens Side har forelagt Forslag til Lov om Ratifikation, medens Regeringen nu kun stiller Forslag til *Rigsdagsbeslutning*. Jeg har nemlig ikke kunnet se, at der er nogen som helst Grund til at undergive disse Konventionsudkast Lovforslags Behandling, altsaa mindst tre Behandlinger i hvert af Rigsdagens Ting. Efter Grundlovens § 18 kan Kongen jo erklære Krig og slutte Fred samt indgaa og ophæve Forbund og Handelstraktater; dog kan han ikke uden Rigsdagens Samtykke afstaa nogen Del af Landet eller indgaa nogen Forpligtelse, som forandrer de bestaaende statsretlige Forhold. Altsaa, selv langt vigtigere Regeringshandlinger end Ratifikation af Konventioner som disse kræver kun Rigsdagens Samtykke. Hvorfor skulde man saa egentlig forelægge Lovforslag? Hvorfor skulde man være mere kongelig sindet end Kongen selv eller tage mere højtideligt paa disse Sager, end selve Grundloven kræver det? Jeg har søgt oplyst, hvorfor man egentlig tidligere har valgt den mere besværlige Form, og uden at være helt sikker tror jeg, man maa komme til det Resultat, at man oprindeligt har ment, at Rigsdagen maaske vilde tage mere højtideligt paa Sagerne, naar de ligefrem blev fremsat i Form af Lovforslag, som om de derved fik en større ydre Vægt. Men lige saa lidt som denne særlige Høflighed ses at have paavirket Rigsdagen i mindste Maade, lige saa lidt finder jeg, at der er nogen virkelig Grund til at gaa anden Vej end den, selve Grundloven forudsætter med Hensyn til saadanne Spørgsmaal, og derfor fremsætter Regeringen altsaa nu disse Konventionsforslag som Forslag til Rigsdagsbeslutning.